चैतीपराबन्तं भविषयः "चहर्य्यां तचाट्यां पच्योः . गुक्रमण्ययोः । बोऽव्दमेकं न भुक्रीत श्रिवार्णनरता नरः । यद् प्रव्यमध्यं श्रेकं चत्रतं समवाजिनान । तद् पुरुषं समकं तथां श्रिवतोकञ्च गण्यति" ।

योक्षेत्रं वराइपुः 'काः परं प्रश्नासि योक्षेत्रमहत्तमस् ।
वेन भीरोरिष सङ्द् योद्धं भवति तत्त्रकात्। सास्य
काञ्च के गुडा नवनी सम्पोणिता । सप्तस्यां कतसङ्ख्यः
क्षित्वाष्टस्यां निरोदनः । नवस्यां प्रायतेत् पिष्टं प्रेयसं
भिक्तते न्य ! । जाः ह्याचान् भोजवेद्वक्त्राः देवी वै व प्र्यतेत् । हर्गां देवीं सङ्ग्रभानां सङ्ग्रमादां सङ्ग्रमास् । यवं संवत्वरं वावद्वेषेत्र विविवकृष ! ।
कृतांन्ति भोजवेद्वीचान् यवाणकात्रा क्षमारकान् । ऐववक्षादिनः क्षातान् पूर्वावत्वा द यक्तितः । प्रशं कृत्वाः
क्षमाण्येत्वान्तुं देवी से प्रीयतान्ति । प्रशं कृत्वाः
क्षमाण्येत्वान्तुं देवी से प्रीयतान्ति । प्रशं कृत्वाः
क्षमाण्येत्वान्तुं देवी से प्रीयतान्ति । प्रशं कृत्वाः

चदालतं पदारः "तत्वाववेषनं सच्चीरचतः वेशवस्य पः।
च वर्वप्रधनिक्षेत्रः शिवकोते नकोवते। राजा अवति वच्चातः वार्वभौनो नकेष्यरः। दश्य चदालतं
नाम वक्कवन्ताचवारकम्"।

जन्मदाद्यीवृतं भविष्योश्वरे "एकार्यी बदा श्वका जन-चेन एनम्बता । विजवा वा तिविः वीक्षा मञ्जानां विजयमदा । एकादमां कोववाको रासी वंप्रविक्रारम् । रीमयीवर्षपासे वा दायवंत्रमवेऽपि वा। चाच्छाता पानं वादीशिरधतैः पवदंतितैः। नार्गधर्मेच गन्धेव सन्त्रा वा बन्नप्रमेखवा। तिवाइकेन विकाखः प्रस्कृत जुङ्देन वा । जलामे बदगोधमेः फलैः शुद्धतिवैर्धदेत् । धन्नी ने में पार्व प्रेषे के बाबोली र प्रेने हरिन् । नानावि-भैव नैनेदीर्भक्तभोज्ये हु कोदनैः। अविश्वकाद्यारेक यक्तिकास बारनेत्। जन्मेच स्थारहर्ष प्रश्ला बच्च-गुकोत्तरम् । भक्तिकम्बद्धकोषेतं कोटिकोटिग्रकोत्तरम् । स्भिर्भन्नपदेशम प्लवेद्गद्धन्नम्। जयकारैनर-चे ह ! श्रुविभूता बनाकितः"। "यदा खुटिः बना-ख्वाता एकादम्यां नवा तव। पूर्वमेव यनाख्वाता द्वादयी अवसानिता। स्थोसीबादशी वचाट् दादयी-न्युपोषनेत्। नचाम विविधोषः चाडुनवोदैनमा इतिः। एबादका दाइका पान्यतरका ना अवस्युक्तानां व्यवस्त्राधिकाषेणेय जनस्विधिकः एवकान् जते पूर्व-

मन्तां तिविद्यपोध्य पचाद्यारियता नान्वोपोष्त्रा इति बो विश्विधाः स एकदेवताकत्वेन न भवतीत्वर्थः। "तुध व्यवसंद्रका दादशी बङ्गभीदनम्। स्नानं दध्योदभं सम्बगुपनायः परो दिथिः । सगरेण ककुत्स्येन पुत्रवु-मारेच गाधिना । वतैवान्येच रालेन्द्र ! कामाञ्च दाद-शीवतम् । या दाद्यी बुचयुता त्रवसेन सार्व सार्वी अवेति कथिता व्हिविभिनेभस्ते । तानादरेख बहुयोष्य भरोऽभरत्वमात्रोति पार्थ । खिषमादिगुकोपपञ्चम्' । विष्युधमीतरे "उपवासासमधीनां कि खादेकस्योधि-तम्। महामनं महादेव । तनामा चल एचलतः"। क्षणा चवाच "का राम! अवधोपेता दादशी महती हा या। तद्यास्योषितः श्वातः पुलियता लनारंगम्। माप्तीत्वयत्नात् धर्मतः ! दादशहादशीफ सम् । दध्योदन-युतं तकां अवपूर्वं घटं दिले । वस्त्र वंवेष्टितं दक्ता स्थोपानक्रमेव प । न दुर्गतिमदाप्रोति जातिमयप्राच विन्द्ति । अञ्चर्यं स्थानमाप्नीति नाम कार्यो विचा-रचा। अवचहादशीयोगे वधवारी भनेटु यदि। काळन मइती नाम दाद्यी वा प्रकोत्तिता। स्नानं लयं तया दानं क्षोबः श्राद्धं सुरार्धनम्। धर्वमध्यसाप्रीति तकां अधुनुकोद्द !। तिकृत् दिने तथा झातो यह कथन बक्तमे। सर्गेङ्गासानजं राम। पार्व पाप्रीत्व-बंधवन् । अवचे वक्तमाः वर्षे परप्रशिवताः बटा । विधेवात् बादधीयुक्ते वृधयुक्ते विधेवतः। बादबी मोक्षा बुधन्तवचरंयुता। हतीया च तथा मोक्सा वर्षवाभफवप्रदा। तथा नृतीया धर्मे । तथा पच्दशी ग्रुमा"।

नीपस्थीयतं नर्डपुः 'बदिन्द्रे च पुरा चीर्षः नीवयुक्त न पार्विव !! नीसस्वितरं ति प्रदेषु नीपस्थीयतम् ! सार्गश्रीमं सिते पक्षे पद्यस्थां पद्यागोत्ववे । चपवासस्य नि-सनं स्वादि पद्मां करेडु दि । स्वपरीप्यां यथा यक्त्राः ताकां स्त्वाडकामथ । चित्रपट्टनतां देशें कच्छीं च्यापात ! कारवेत । पद्मासनां पद्महक्तां पद्मं पद्मदेवे-स्वाम् । दिग्गलेन्द्रेः स्वाध्यमानां कासनैः कसमी-भनेः । सन्सीक्ष्मनिमांचन्त विष्णु धर्मात्तरोक्तः वेदित-ध्यम् । तद्यथा 'सम्बाद्यता नीः कर्त्तव्या पद्मान्व-जकरा गुभा । स्वस्थिता महाभाग । पद्मे पद्मकरा गुभा । दिमुक्ता चार्यवाङ्गी सर्वाभरक्षम् वना । दौ च मुक्करी मृत्ति कार्थी विद्याधरी गुभावित्त । दतो